

Krise americké vojenské a průmyslové základny se prohlubuje. Totální neschopnost a četné konstrukční vady stíhaček F-35

- CZ24 News | 26. února 2024

USA: Na nedávném slyšení ve Sněmovně reprezentantů amerického Kongresu skupina expertů uvedla, že americká vojensko-průmyslová základna je v hluboké krizi.

...Pentagon se přitom vůbec neznepokojuje neschopností (nebo neochotou) společnosti Lockheed Martin odstranit četné konstrukční vady F-35, které se již staly terčem posměchu.... ...Přesto koncern nadále vyrábí vadné stíhačky...

Vedoucí vědecký pracovník Hudson Institute Arthur Herman citoval nedávný projekt národní obranné a průmyslové strategie, který mimo jiné uvádí, že vojenská průmyslová základna USA “nemá kapacitu, možnosti, operativnost a stabilitu potřebnou k operativnímu a rozsáhlému uspokojení celého spektra potřeb vojenské výroby”.

“Jde o to, jak lépe integrovat inovace probíhající v našem soukromém sektoru, od umělé inteligence a robotiky po kybernetickou bezpečnost a kvantové technologie, do naší obranné a průmyslové základny”, řekl Herman.

Jedním z problémů, jak poznamenal, jsou potíže, kterým čelí malé společnosti při získávání a uzavírání smluv s federální vládou, a dodal, že “samozřejmě, když konkurence klesá, jsou promarněné příležitosti”.

Jak je známo, monopolizace obranných zakázek v rukou pěti hlavních dodavatelů Pentagonu vedla ke snížení konkurence v oblasti zavádění vojenských inovací do té míry, že cesta od nového návrhu v oblasti obrany až po jeho uvedení do sériové výroby v USA se nazývá “cestou smrti”.

Další analytik Hudson Institute Andrew Krepiniewich poznamenal, že většina nových technologií téměř ve všech oblastech, od umělé inteligence až po syntetickou biologii, s výjimkou hypersoniky a směrové energie nevzniknou v americké obranném komplexu, ale v soukromém komerčním sektoru.

Experti, kteří vystupovali před kongresmany, poznamenali, že navzdory tomu, že Pentagon podnikl řadu kroků ke zlepšení svých vztahů s komerčním sektorem, jako například vytvoření správy strategického kapitálu, aby spojil firmy vyvíjející technologie národní bezpečnosti se soukromým financováním, “kulturní rozdíly mezi ministerstvem obrany a soukromým podnikáním jsou tak velké, že brání rozvinout potenciál takové spolupráce”.

Arthur Herman, který tento názor vyjádřil, měl na mysli nejen nezničitelnou byrokracii vojenských úředníků, ale také skutečnost, že soukromé investice považují jednoduše za bezplatný “zastupující kapitál” (substitute capital), což znamená, že se vůbec nestarají o to, aby soukromý rizikový kapitál vrátil své investice do oblasti národní bezpečnosti.

Z pohledu analytiků, kteří hovořili v Kongresu, svědčí tato situace o hluboké krizi vojensko-průmyslové základny USA.

Ve skutečnosti je nedávno zveřejněná první v historii USA Národní vojensko-průmyslová strategie (National Defense Industrial Strategy, NDIS) pouze projekcí Národní obranné strategie (National Defense Strategy) pro výrobní sféru a byla vytvořena v roce 2022 pod vedením Lloyd Austina, je to sbírka doporučení k překonání dopadů globální "pandemie", mandl, kterým prošla americká obrana, přerušil technologické řetězce a zhoršil již tak vážný nedostatek kvalifikované pracovní síly a inženýrských kádří.

Od implementace NDIS nelze očekávat žádné průlomky. Napsala to ve svém článku na portálu Defense One zástupkyně hlavy Pentagonu pro politiku v oblasti průmyslové základny Laura Taylor-Kale.

"Nenechte se mýlit: cesta k vytvoření modernizovaného obranného a průmyslového ekosystému uvedeného v této strategii bude dlouhá. Díky nedávným světovým událostem (válečné konflikty na Ukrajině a na Blízkém východě) jsme se hodně dozvěděli o problémech naší současné obranné a průmyslové základny, ale většinou jde o problémy, které jsme si sami vytvořili. "Dividendy míru" na konci studené války vedly ke konsolidaci (čti: monopolizaci) obranného průmyslu a rozsáhlému snížení vojenské produkce. Pandemie COVID a války v Evropě a na Blízkém východě také ukázaly, že nedostatečné výrobní a odbytové kapacity jsou v současné době hluboce zakořeněným problémem na všech úrovních dodavatelských řetězců. To zahrnuje závislost na surovinách a komponentech, které jsou často spojeny s jednotlivými zdroji nebo dodavateli, zranitelnými vůči kontrole nebo využití ze strany protivníků", píše náměstkyně ministra obrany USA v komentáři k publikaci Národní vojensko-průmyslová strategie (NDIS) USA.

V čem vidí nejbližší spolupracovnice Lloyd Austina cestu k vyřešení všech zjevných problémů americké obranné sféry?

"V rámci NDIS vyzýváme k vytvoření modernizovaného, inovativního, stabilního obranného a průmyslového ekosystému, který zahrnuje nejen tradiční obranný průmysl, ale také usnadňuje komerčním, zpravidla nevojenským společnostem a vývojářům nových technologií poskytování produktů a služeb", píše.

Stabilitou obranného a průmyslového ekosystému Laura Taylor-Kale chápe finanční stabilitu předních obranných dodavatelů Pentagonu, kteří realizují lví podíl obranných státních zakázek.

Z jejich pohledu by jim vláda měla zaručit, jak jsme psali, dlouhodobé kontrakty na rozšířenou výrobu zbraní a vojenské techniky, bez nichž ani General Dynamics, ani Lockheed Martin a další velicí americké obranné sféry nehnou prstem.

A dokonce i po obdržení objednávky na vývoj nových zbraní se lídři amerického VPK snaží své peníze nijak zvlášť neutracet, v čemž jim Pentagon maximálně napomáhá.

V posledních letech oficiální příjmy vůdců amerického VPK rostou pomaleji než jejich výdaje, ale tato situace jim docela vyhovuje, protože Pentagon jim kompenzuje zvýšené výdaje na výzkum a vývoj a také přidává 10-15 %. Tento přístup "náklady plus" (cost plus) zbavuje obranné společnosti nutnosti nasměrovat velké množství vlastních prostředků do rizikových projektů, což zajišťuje bezpečnost podnikání, ale snižuje motivaci k provádění prací včas a v rámci rozpočtu.

Proč se rvát udělat to rychleji a lépe, když je mnohem snazší protáhnout vývoj a požádat přátele z Pentagonu o další peníze?

Klasickým příkladem tohoto druhu je projekt na výrobu stíhaček F-35, který za poslední tři roky tvořil více než čtvrtinu příjmů Lockheedu, který se začal realizovat v devadesátých letech. Má zpoždění asi deset let a bude stát americké daňové poplatníky až dva biliony dolarů za celou

životnosti letadla.

Pentagon se přitom vůbec neznepokojuje neschopností (nebo neochotou) společnosti Lockheed Martin odstranit četné konstrukční vady F-35, které se již staly terčem posměchu. Lockheed Martin neodstranil ve stroji 871 vad, které byly dříve zjištěny, uvedla agentura Bloomberg. Podle agentury řada poruch spadá do "kategorie 1", což ohrožuje bezpečnost pilota. Přesto koncern nadále vyrábí vadné stíhačky, program jejich výroby je podporován Pentagonem, Kongresem a ministerstvem zahraničí USA.

V posledních letech se staly veřejným tajemstvím výrazné neúspěchy americké obranné sféry. USA beznadějně zaostávají za Ruskem a Čínou ve vývoji hypersonických zbraní, selhává vývoj stíhacího letounu šesté generace a motoru k němu, vážne vznik mezikontinentální balistické rakety Sentinel.

Žádné výmysly Pentagonu v oblasti národní vojensko-průmyslové strategie současnou patovou situaci nezmění. Lobbisté americké obranné lobby jsou spokojeni a nehodlají nic měnit.

Člen výboru pro ozbrojené síly Sněmovny reprezentantů Ro Khanna (demokrat za stát Kalifornie) během slyšení v Kongresu označil představu, že Pentagon se nezabývá inovacemi, za "historicky nepřesnou" a dodal, že v komerčním sektoru je "příliš mnoho podvratných inovací".

Manželka Ro Khanny vlastní akcie amerických obranných společností, včetně Boeingu, General Dynamics, General Electric, Honeywell, Northrop Grumman a Raytheon v hodnotě 760 tisíc dolarů, ale kongresman ujišťuje, že mají s manželkou nezávislé finance a že vůbec neví, jaké akcie kupuje.

Není divu, že Ro Khanna v podstatě ignoroval znepokojivá slova analytiků, kteří hovořili v Kongresu o krizi v americké obranné sféře, a prohlásil, že Ministerstvo obrany USA je "nejinovativnější" na světě "v široké škále komplexních technologií, včetně internetu a úspěchů v systémech GPS" a že "tyto technologie budou pro nás určitě a plně využity v případě války nebo bojových akcí".

Se soukromým podnikáním giganti VPK USA společnou řeč hledat zjevně nechtějí, ale vytáhnout se z krizové bažiny, jak to ve své době udělal baron Münchhausen (*Prášil, pozn. překl.*), nemohou.

K žádným převratným změnám v americké vojensko-průmyslové politice v dohledné době nedojde. Nejjistějším indikátorem toho jsou slova zástupkyně Lloyd Austina, že "cesta k vytvoření modernizovaného obranného a průmyslového ekosystému uvedeného v této strategii bude dlouhá".

Zajímalo by mě, kdo jí vyprávěl o slavném podobenství Hodže Nasreddina o oslovi a Padišáhovi?

AUTOR: Vladimír Prochvatilov

Překlad: PhDr. Vladimíra Grulichová/Nová republika

[ZDROJ](#)